

BUDAPESTA
12 Augustu st. v
Duminica 24 Augustu st. n

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 61.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

„— Ba nu, domnule, — respunse servitorul, — el l'a gasitu cu ocaziunea unui naufragiu, si nu se scie a cui a fost, stapân'a lui de buna sêma a muritu.

„— În ast'a, — cugetam eu, — ai dreptate.

„— Nici nu mi l'ar fi datu, — continuâ servitorul, — dar în çiu'a urmatore avea sê plece si n'avea parale sê lase soçiei sale. Primindu bani dela mine, el si plecâ.

— Scieam destul. Matrosul, adeca William, a plecatu ; acul se afâ la mine ; servitorul nu me cunoscea. Va sê çica, de ocamdata sântemu asiguratei.

— De ocamdata.

— Dar, precum eu am datu de urm'a lui William, asiâ se potu descoperi si ceialalti ; asiâ dara mintea sântoșo ni dictêza, cã aice nu putemu sê petrecemu multu ; cãci odata sevêșitorii prinsi, aceia de siguru ne vor tradâ, si atunce fug'a ar fi târçiu.

— Ai dreptate, aice nu mai putemu remânê nici unu minutu.

— Cu alte cuvinte, trebue sê ni luâmu catrafu-

— Ucigatori ticalosi ce sânteti, de adi înainte veti fi prinsi !

sele si s'o tulinau la sânetós'a, căci fug'a este ruşinós'a înse sânetós'a.

- Eu plecu mâni deminét'ia.
- Si eu.
- Eu în Earopa.
- Si eu.
- Asiá dara vom merge dimpreuna.

— Pré bine. Înse cá departarea nóstra sè nu causeze vr'o mirare si sè nu produca vr'o suspiţiune, trebuie sè dînuu înaintea publicului mare unu motivu.

— Da, da. Vom díce, cá plecâmu sè cautâmu pe ucigatori în alte părţi ale Americi.

— Pré bine.

În díu'a urmátore apoi amêndoi se presintara la nenorocitul Wartensfield, anunciându-i cá îndemnati de simpat'ia si iubirea lor cătra famili'a lui, au decisu sè întreprinda o caletoria mai lunga prin America, sè gasésca undeva pe acei ticalosi hoti.

A trei'a dí plecara. Tóta colon'ia admirá simtciemintele lor crestinesci, si le facea elogiuri pentru acestu sacrificiu rar în între ómeni. Ei lasara dupa sine o suvenire pré placuta, si promisera, cá vor scrie despre toti pasii facuti si despre tóte descoperirile obtínute.

Înse dènsii, în locu de a întreprinde promis'a caletoria prin America, grabira la New-York, imbarcara sub nume falsu pe primul vaporu care plecá spre Europa, si nu mai scrisera nici o litera bietului Wartensfield, carele aşteptá în tóte dílele cu nerabdare post'a.

Dar nici ucigasii nu se mai descoperira. Poliţi'a îndesiertu încercá tóte mijlócele. Agentii secreti înse dar cutrierara totu statul. Trecura trei ani, dar nu se putu dá de urm'a lor. Toti ómenii erau de parerea, cá acestu casu misteriosu va remâne pentru totu-de-una secretu.

În al patra anu înse se întemplá casul urmatoru. Înmultîndu-se pré tare cerşitorii, poliţi'a a ordonatu sè-i dea afara din colonia si sè-i transporteze la locurile, cărora apartîneau.

Înainte de a-i transportá înse, toti fure visitati, déca nu ascundu vr'unu obiectu furatu din cutare casa, precum adeseori facu unii cerşitori rei de credintia.

La unul din acei cerşitori se descoperira bani multi. Întrebatu, cá de unde i are? — el respunse, cá din cerşitu. Dar fiindu cá poliţi'a nu voi sè-i créda această simpla afirmaţiune, dènsul fu arestatu. Apoi se începura cercetările, caus'a lui se încurcă din ce în ce mai multu, pâna ce în urma unu poliţistu abilu reeşi sè-l conduca la acelu punctu, unde tóte negările lui ramasera fără rezultatu.

Atunce apoi cerşitorul recunoscú totul, cá adeva el cu alti patru consoşi au omorítu pe dn'a Wartensfield si pe fiul ei Max; numi si pe complicii sei, dintre cari doi énsi serviau pe corabi'a „Washington“, unul muri, iér despre al patrale nu se sciea cá unde se afla.

Dar facéndu aceste descoperiri, totu-odata adause, cá dènsii nu din îndemnul lor au sevêrsítu omorul acest'a, ci au fost platiti de altii cá sè-l faca, cărora apoi au trebuita sè le predeie obiectele jefuite.

Cerşitorul povesti din firu în peru planul. Conformu aceluia, trebuiá sè se ucida si Wartensfield, cá astfel sè piéra tóta famili'a, si urzitorii faptului sè fi pututu jefuí mai usóru tóta averea lui.

— Acei urzitori, — spunea cerşitorul, — erau tinerii John Frigth si Rinaldo.

Acésta descoperire caditú cá o bomba în mijlocul colonistilor. Sensaţiunea nu se póte descrie. Nimene n'ar fi credítu ast'a. Multi nu voiau sè créda nici acuma.

(Va urmá.)

Festitul Europeanu.

În sboru trecu cărduri, cărduri de paseri rapitóre.
Ce despicându vezduhul. În lung'a departare
Se pierdu, disparu sub bolta cá niste puncte 'n zare,
Si se oprescu flamânde pe câmpu. la resaritu;
Apoi se uitu la ceruri si în împregiurima;
Aşteptu cu neastéperu a ostilor multíme.
Sè pregatésca cin'a din vajnic'a cruzime.
O mésa mare, mare, cum nu s'a pomenitu!

S'a dísu cá nici în lume si nici chiar în poveste.
În basme vechi, beţrâne nu va mai fi, nu este.
Resboiu asiá de crâncenu, ce cade fára veste.
Spre a sdrobi cu totul norodul musulmanu;
Si pentru-acésta astadi multi lupi cu guri rânjite,
Si vulturi cu lungi pliscuri, cu pliscuri otravite,
Si diplomati cu sete si pofta nesfêrsite,
Stau gat'a sè întinda festitul europeanu.

Stambulul dar e astadi privelistea obtésca,
El dar va fi nadejdea prin care-i datu sè créscá
Noróde mici si mândre de slav'a crestinesca
Ce va scapá paméntul anticu, vitezu si sfântu;
Iér hordele barbare totu turme, turme mérga,
Si numele lor piéra si vremi mai bune, ştérga
De ele amintirea în nóptea trista, larga
Cá iadul, ce le sapa celu mai adâncu morméntu.

De patru vécuri astadi noródele crestine,
Din a lor sânge, lacrimi, robia si suspine
Facu hran'a celor horde ce vor cá sè domine
Prin sila, întunericu, cu armele în mâni!
Dar iéta, vine díu'a marótiá, de scapare!
Si fiare 'nversúnate si paseri pradatóre
Stau gata . . . privescu dulce cumplit'a 'ncaerare,
Spre a-si umple nesatiul cu hoituri de pagáni!

Si ce vedemu . . . cá lupt'a multu durerosu se stinge,
Cá vécul se 'ncununu cu diamante 'n sânge,
Si unu norodu eroicu, jertfitu, cá móre, plânge
Versându blastemuri lunei, uitatu, fára limanu!
Cá e pré mieu cadavrul, cá fómnea e pré marc,
Si cá unu neamu ce astadi prin sânge si onóre
Si-a dobânditu marirea, remâne jertfa care
O dá la prada sórtei festitul europeanu! . . .

1878.

PETRU V. GRIGORIU.

Lipovenii din Bucovina.

(Inmigrarea, trecerea la ortodoxia, credint'ia, cultul si obiceiurile.)

Deja în secolul trecut au inmigratu Lipovenii ⁽¹⁾ séu, dupa cum se numescu ei énsii-si, Staroiverii (de credint'ia cea vechia) în Bucovina, venindu din Moldov'a si Basarabi'a.

Lipovenii veniti în Bucovina din Moldova, si a-nume de pe la Chotin, au fundatu la anul 1774 comun'a Mitocul-Dragomirnei (Lipovenii), numita de dènsii Socolinti, si apoi la anul 1779 comun'a Climauti. Inmigrári mai nóue din Moldov'a au aflatu locu la anul 1782 la Mitocu si la anul 1783 la Climauti.

Lipovenii veniti din Basarabi'a, de pe la malurile mării negre se asiediara la anul 1783 pe asiá nu-

(1) La acestu articolu m'am folositu de urmátorele opuri: „Lipovenismul“, de Melchisedec, episcopul Dunării-de-jos. Bucuresci 1871. — „Die Lipovaner in der Bukovina“ von I. Vinc. Goehlert, publicatu în Sitzungs-Berichte der kais. Akademie der Wissenschaften, philosophisch-historische Classe, tom. 21, pag. 478-488, — si „Hundert Jahre“ (1775-1875) von Dr. Adolf Ficker, pag. 9 si 10.

mitul locu „varitna“ si fundara comuna Fântâna-alba = Bialaia-Crinita, unde au popistii o biserica cu patronul sf. Cosma si Damian, si o manastire în onorea Acoperementului Maicei Domnului (Pocrovu). Acesti Lipoveni veniti din Basarabia capetara la inmigrarea lor în Bucovina cu patentul din 9 octomvre 1783 dela imperatul Iosif II multe drepturi si privilegii, între alte cultu liberu, scutire de recrutatie etc.

Lipovenii din Climauti si Mitocu erau chiar la inmigrarea lor în Bucovina desbinati în doue tabere religioase, una, adeca bezpopovseina traiesce fara preoti, dicându ca charul preotiei nu mai exista pe pamântu, ci a sburatu la ceru dela timpul lui Nicon patriarcul Mosquei, iera cealalta popovseina are preoti. Nepopismul este astadi acasa în satele Climauti si Michondra seu Mechindra (Michidra) situatu apröpe de frontiera Galiției între satele Berhometele de pe Siret si Lucautii. Numerul nepopistilor se urca în aceste 2 sate la 1400 de suflete.

Popistii, a caror centru este Fântana-alba, unde au ei dela anul 1846 unu mitropolitu, numitu cu titlul oficialu „sfiatitel“, si unu arhieri-vicariu, se afla si în Mitocu, Lucauti (Cossovanca), Climauti, Michondra si în unu numeru de câte 6—8 familie în satul Vilavoea si în orasiile Sucéva si Radauti. Numerul tuturor popistilor se urca apröpe la 2000 de suflete.

De si Lipovenii se ferescu de ori ce înoire seu îndreptare a credintiei lor, totusi au facutu ei, si anume cei nepopisti, pasiuri spre a se reîntörce în sinul bisericii ortodocse. Astfel de pasiuri au facutu nepopistii înca pe timpul metropolitului Bucovinei Eugenie Haeman, cari înse nu adusera succesul doritu, de öre ce ei cereau, cá se li se sfintiesca unu preotu din mijlocul lor. *Nazuirile de reîntörcere la ortodocsia durezza si pâna în prezentu, când cedã consistoriul bucovineanu cererii lor de a avé unu preotu din mijlocul lor si în diu'a de 25 decemvre 1878 (6 januarie 1879) fu sfintitu lipovanul „Petru Jacowlev“, carele trecuse mai nainte la ortodocsia si se aflã cá novitiu în manastirea Dragomirna, în diacon, iera într'a 4/16 januarie 1879 în presbiteru. În diu'a de 18/30 martie 1879 sfinti Pré Cuvioșia Sa archimandritul diecesanu Silvestru Morariu Andrievicu pentru Lipovenii, fosti nepopisti si reîntorsi la ortodocsia în unu numeru de cam 20 de familie, o capela în Climauti si instalã pe nou chirotonitul preotu calugaru cá pastoru sufletescu pentru ortodocsii Lipoveni din Climauti. Acestu preotu-calugaru înse, care apartine si în prezentu statului calugarescu din Dragomirna, este numai vicariu espusu al parohiei Costisia, la care parohia s'au alipitu ortodocsii Lipoveni din Climauti. Pasiul primu succese pe deplinu, si — dupa cum se dice — trecu multi dintre Lipovenii nepopisti la ortodocsia.*

Credu, cá nu va fi superfluu a schitiã aici pe scurtu credintia, cultul, obiceiurile si ocupatiunea Lipovenilor în genere si a celor nepopisti în specialu. Lipovenii nepopisti n'au preoti si serviciul divin se sevêriesce la ei⁽²⁾ de câtra unu conducetoriu spiritualu (nastavnicu seu ustavnicu) alesu dintre densii, care totu-de-una este dascalul seu tipicariul. Acesta sevêriesce conformu tipicului sacramentul botezalui, unicul sacramentu ce-l au, dar si acesta într'o forma scurtata si nedeplina, cum îl pöte sevêrsi la casu de nevoe ori si care crestinu. Între Lipovenii nepopisti si popisti este înradecinata o mare ura; cum se întãlnescu unii cu altii, începu a disputã despre credintia si a se critica si poricli cu felurite porecle.

(2) Cu usiele încuiate.

Nepopistii sânt mai riguroși decât popistii în pastrarea credintiei si obiceiurilor vechi, asiã pörta ei continuu cu sine unu paharu de beutu, căci credu cá se spurca. deca ar bé din paharul unei persoane de alta lege. Ei depunu dascalului marturisirea, iertarea peccatelor înse o speréza dela singuru Ddieu. Împartasierea cu sf. trupu si sânge nu pöte aflã locu, de öre ce le lipsesce pâne sfintita. Cultul lor consta din cetirea si cântarea: Orthrinei, örelor, vesperinei, dupacinaiei (povecernitiei) mari si mici; Liturgia nu se pöte sevêrsi la ei, ei ei se aduna numai la rugaciunile citate sub conducerea dascalului. Dascalul pe patul mortii binecuvintéza pe unu altul de urmasiu al seu. De si n'au nepopistii preoti, totusi au calugari si calugaritie, cari depunu juramântul necesatoriei.

În timpul mai nou s'au desbinatu Lipovenii nepopisti în nuptiali si antinuptiali, adeca în o parte, care admite casatoriã, si n'alt'a mai stricta în doctrina si mai aspra în disciplina, care dice, cá casatoriã se se desfiinteze cu totul. Aceste 2 ramuri ai sectei nepopiste stau în mare polemica unu cu altul.

Lipovenii bucovineni în genere sânt ömeni förte misteriosi în trebile religiunii lor si tînu mortisiu la obiceiurile lor cele vechi si se ferescu de ori ce înoire în ideile lor religioase, bazându-se pe unu locu si anume 1, 8 din epistol'a sf. ap. Paul c. Galateni: „Ier chiar noi, seu ângeru din ceriu, de ve va predicã alta evangelia, afara de cea, ce noi v'am predicatu, se fie anatema!“ În urm'a acestei temeri de ori ce înoire traiescu Lipovenii într'o retragere mare de alti credinciosi, înse nu asiã si prin orasie. Copiï lor nu-i dau în școli publice, dar totusi sciü mai cá toti Lipovenii de ambe sexe scrie si ceti în limb'a lor. În prezentu se afla — spre mirarea tuturor — 2 fiu a unui Lipovan în clasa a 3 din gimnasiul Sucevei.

În cultu se deosebescu Lipovenii de ortodocsii în urmatöarele: Ei se însémna cu semnul sf. cruci întrebuintându numai 2 degete, dicându cá asiã s'au însemnatu si Cristos; onoreza numai crucea patriarchala cu 8 ramuri — nu si nepopistii — numindu-o *крестъ* (cruce), iera pe cea cu 4 ramuri o numescu cu expresiunea polona: *crzyj* (crux), adeca: cruce latinésca, nu pravoslavnicã; stimeza numai cartile cele vechi; sevêriescu proscomed'ia pe 7 prescuri; mergu la ceremonii bisericesci dela stâng'a spre drept'a; cânta alluia numai de 2 ori; condémna depunerea juramântelor pe la tribunale si nu se röga si mânânca la unu locu cu persoane de-o alta credintia.

Ei scriu numele Iisus în urmatoriul chipu: „Ius“ dicându, cá numai asiã are însemnãntiã „Mîntuitoriu“. Ei condémna înscrierea în matrice, numindu-o o înoire afurisita, în prezentu înse au trebuitu ei se se supue înmatricularii cerëndu acést'a statul cu apasentia. Mortii lor i înmormentéza ei, dupa cum se enaréza, si prin gradini, ba în poporu circuléza fama, cá ei aru arde mortii lor în varu. Ei spēla scaunul pe care sieduse o persöna de-o alta lege.

De si tînu ei gustarea de beuturi spirituöse, cafea si ceaiu de unu pecatu de mörte, totusi încungiura ei legea în zile de törgu si se uita cam pré afundu în paharele cu vinu-arsu. În orasie se potu vedé Lipoveni „civilisati în portu“ de si credintia lor condémna ori ce schimbare în îmbracaminte si nutretiu. Ei nu-si barbierescu nici odata barb'a si condémna strictu fumatul tutunului.

Ocupatiunea lor este si agricultur'a, dara mai ales pomi si horti-cultura si albinaritul, apoi saparea de canaluri, iezaturi etc. si sânt recunoscuti de ömeni onesti si förte lucratori. DEMETRIU DANU.

Calindarul septemănei.

Dumin.	12 24	G. 12 d. R. ss. mm. Foțiu, Pamfil.
Luni	13 25	cc. pp. Macsim, Dositeiu, Doroteiu.
Marti	14 26	pr. Michea, s. st. m. Marcel.
Merenri	15 27	Adormirea Maicii Domnului.
Joi	16 28	aduc. iconii Dlui, s. m. Diomid.
Vineri	17 29	s. st. m. Miron, s. m. Straton.
Samb.	18 30	ss. mm. Flor, Lauru, Ermî, Serapion.

Istori'a cochetariei.

Într'una din zile, Joe obositu de grigile guvernării, se coborî din Olimpu pe pamântu, că se se mai delecteze înc'odata în obiectele de frunte ale creațiunii sale; deci chiamă înainte și pe barbatu și pe femeia.

Barbatul veni cu unu aeru superbu, cu fruntea înaltă; ier femeia, remase înapoia barbatului, sfîsa și tremurânda, și nu cuteză a se apropiă.

Joe privi și esamină timpu îndelungatu ambele aceste fiintie, apoi se 'ntorse cătra barbatu și îl întrebă, cum este îndestulitu cu sôrtea sa?

— Oh! eu sîm multiamitu, — respunse acesta cu unu risu plinu de încredere, miscându din brațiele sale pline de putere și musculose, și redicându-si capul în sus, asiă că corpul seu imosantu și proporțiunatu își desvoltă tóta valôrea împunătoare. Tu m'ai facutu celu mai puternicu pe față pamântului. Animalele, cari în putere me întrecu, le îmblândiescu prin superioritatea mea spirituala și mi le facu de serviciu și supuse; din pamântu îmi câștigu nutremântul, și cu scumpeturile ce le ascunde în sinul seu, me înavutiescu; flôrea îmi ofere mirosul seu și ierburile sucilor vindcătoru, paserea în aeru cânta pentru mine, și pescele în apa e proprietatea mea; pe scurtu, lumea si totu ce existe în ea, îmi apartînu mie.

— Si cea femeia de lînga tine, — întrebă Joe, — n'are nici o parte din acésta domnia?

— Acésta fiintia slaba și fragila, — rise barbatul cu surisu despretiutoru. Vai, eu o sfarinu cu o apesatura a mânei mele. Ce e dreptu, o numisi consôrt'a mea, dar ea nu este aceea și nici odata nu va fi.

— Dar eu am destinat'o de atare, — respunse dieul.

— Atunce ar fi trebuitu se o creezi altfel, — fu respunsul înderetniciei îngâmfalse; asiă dîns'a numai sclav'a mea pôte se fia.

Plinu de mânia se 'ntorse Joe de cătra el spre femeia:

— Si cum îti place ție pe pamântu? — o întrebă el cu compatimire.

Ea respunse cu voce lina și tremurânda:

— Barbatul a respunsu pentru mine. Tu i-ai datu tôte, putere fisica, inteligentia, tenacitate, pofta de domnire; pentru mine n'a remasu nimica, și astfel trebuie se me supunu cu umilintia și cu ascultare voinției sale.

— Precum se si cade femeii, — grabi s'adauga barbatul.

O lacrima bulbucă în ochii ei, care se stracurà linu prin sprincene, apoi i curse pe față și cadîu jos pe pamântu. O florica gingasia și vîneta resari acolo îndata, și Joe o rupse, o privi îndelungatu, apoi i-o dede, dicându-i:

— Fia acésta simbolul teu, numésca-se viorica

și însemneze cuminția! Nu uită acést'a nici odata, căci vreu se te ajutu, îti dau în mâna o arma, care te va face lînga barbatul acela mare și puternica, dar care arma si pentru tine ênsa-ti pôte se devina grozava și periculosa, de cumva vei abusă de ea. Spre a te feri de acést'a îti dau talismanul acesta, — si el i predete flôrea, — gîndesce la acést'a, decumva ai ajunge în ispita d'a întrebuintia spre reu dorul ce-ti dau acuma!

Înse pentru ce voiesci se-mi daruesci ceva ce asiă usioru pôte se-mi strice? — întrebă femeia cu frica.

Acést'a e singur'a, prin care poti se-ti câștiga pozițiune lînga barbatu. El are dreptul, el se afla în posesiunea tuturor bunurilor, cari îl facu capabilu de a domni; dar eu voiescu se pedepsescu sumetia lui, și fiindu că unu Dieu nu reia ceea ce a datu odata, trebuie se aflu pentru tine unu ce nou. Slabietunile pe cari tîle-a împutatu, au se devina pentru el farmecile cele mai mari, membrele tale fragede trebuie se-l încante, vocea ta gingasia cauta se fia pentru el melod'ia cea mai frumoșă, și că tôte aceste se fia cu putintia, îti dau — cochetaria.

Dicându aceste, învelitu într'o manta de nori, el se retrase în Olimpu.

Femeia aruncă în urm'a lui o privire nesigura și fiesata, pe când barbatul ridîndu cu ironia, stetea departe de ea.

Încetul cu încetul înse privirea ei deveni mai sigura și mai superba, față pân'atunce palida se rumeni, peptul i se redică cu entusiasmu, și când norii disparura din vederea ei, ea se aplecă pe barbatu. Si privirea aceea deviniă cu atât mai ferbinte, cu atât mai îmbatătoare, cu cât ea priviă mai îndelungatu spre el; unu surisu candidu se legană pe buzele ei și o trasura a consciintiei i se reflectă pe față.

Necredietoru priviă barbatul minunea, ce se petrecea înaintea ochilor sei; dar din ce în ce o priviă mai multu, cu atâta i parea aceea mai enigmatica. Unu simtiementu curiosu predomni fiintia lui, unu fioru nesimtîtu înca nici odata i trecu prin vîne și îl împlu de dorintie ardente; el grabi la ea, voi s'o îmbrășisize, dar privirea ei îl încatusiă, și cum ea îl priviă visatoru și plina de ardore, el cadîu înaintea ei cu unu țipetu esaltatu și sarută capetele vestmintelor ei.

Din momentul acesta se începù domnirea femeii pe pamântu.

Este unu faptu necontestabilu, că ori cât de mare și puternicu a fost cândva barbatul, el totu-de-una si-a plecatu cu placere fruntea grațielor și farmecelor femeii. Ercule sîdea lînga furc'a de tortu, Antoniu avea pe Cleopatra sa, poetii romani și greci divinisara în cântecele lor femeia și amorul, și asiă urmà acést'a mîi de ani pâna 'n timpul presinte.

Principi si poeti se laudau falos cu favorul femeilor, si le lasara a luă parte la planurile lor mari, la lucrările lor spirituale.

Pe terenul politiceii și al cestiunilor sociale, la câștigarea laurilor poetilor, seu în cabinetul de lucru al învetiatilor femeile totu-de-una au jucatu rolul lor.

Ce e dreptu, sînt femei, cari spiritualminte stau astadi pe aceeași trépta cu barbatul; dar fire-ar ajunsu femeia cândva acolo, déca barbatul — remasu totu superioru în privintia tariei, constantiei și energiei — nu ar fi chiamat'o lînga sine, de buna voia și bucuos, — și facutu-ar fi el ast'a, de cumva ea mai ântâiu prin grația și farmece nu i-ar fi încatusiatu ânim'a, că astfel dînsul se gasésca într'êns'a tôte însușirile spre a puté fi elev'a și consôrt'a lui?

Asiá lara totusi darul dumnedieiescu a mijlocitu : cà femeia a învetiatu sè scia a întrebuintiá bine darurile naturei în proporțiune mici.

Si astfel cochetarî'a demulte ori atacata si din multe pãrti combatuta , ar deveni îndreptatîta si iertata ?

Da, asiá este.

Femei'a cauta si trebuie sè placa ; acèsta e o problema completa si importanta.

Dèns'a e cultivatòrea frumosului si al esteticului, si primul şiru trebuie sè se încépa la ea.

Dèns'a trebuie sè imprime prin tóte mijlócele permise asupra persónei sale si asupra celora din giurul ei timbrul frumosului si al graçiei.

Dèns'a are misiunea, cá prin mân'a ei móle sè asemene creţiurile de pe fruntea barbatului ei si sè alunge cu surisu usioru toti norii îngrigirii neliniscite.

Este dreptul ei, cá pe barbatul seriosu si adâncitu în meditaţiuni, sè-l întrebe cu o privire mica, cocheta si dulce : „Dar eu nu-ti sùm nimica ?“ si prin gingaşıa femeiesca, ce cuceresce ánim'a, sè-l faca plecatu a ascultá rugãrile ei, încât acele apartînu unor afaceri interne.

Dèns'a póte pretinde sè fia deplinu-domnitòre în resortul acest'a, de cumva ea guvernéza în întiepciune si finétia ; pâna când, scutita de talismanul cuminţiei, lasa barbatului planurile mai mari si organizatiunea din afara a casei.

Si nu numai frumsetî'a si tineretî'a dau dreptul la acestu soiu al poftei de a placé ; fia-care femeia póte sè faca trebuintia de ea în raportu cu placerile sale. Femei'a întielepita înse nu frumoşa, sè înveselésca pe barbatu prin conversaţiune cu spiritulu, si caute pe calea acest'a a-l atrage ; ier' aceea care îmbetrânesce, sè întrebe îndestulita la çiu'a nuntii sale de argintu pe barbatul ei, cu o privire plina de înduioşiare, déca mai tîne minte de acea óra fericita, când înainte cu doudèci si cincii de ani au devenitu fericiti ?

„Dar numai prin blândetie a domnitu si va domni femeia.“

Privita din acestu punctu de vedere, poft'a de a placé, cochetarî'a, este o necesitate naturala, o datoria, asupra careia nici o femeia nu trebuie sè se înaltime în negur'a superbiei, ci trebuie s'o exploateze în directiunea adeverata, indicata de darul dumnedieiescu, spre a înfrumsetiá si a înveseli viét'a barbatului.

Înse poft'a de a placé, despre care vorbiamu pân'acuma, are si o sora gemena îngrozitòre.

Acèsta întórce arm'a în contra sa énsasi si taia în propri'a sa carne.

Acèsta cochetarî'a e cu totu dreptul despretiuita, ea a compromisu si numele surorii sale. Ea se furisiéza cá o naluca urîta în totu locul, si sub scutul curteniei si al cavalerismului — ce barbatul datoresce femeii — a causatu multe nefericiri. Cu o silire evidenta se îndesa ea totu-de-una înainte, pretotu-îndene se resfaça, si nu cunósce nici o opréla si nici o ruşine.

Vai de femeia cuprinsa de acest'a ! Ea voiesce sè védia totul la piciórele sale, nimeni nu-i este permis s'o întréca în spiritulu si frumseti'a. Ea abuséza de dumnedieiescul privilegiu datu femeilor, de farmecul dulce, càci calca în picióre cuminţi'a ce apartîne acestuia, si îsi bate jocu de simtîeméntul acest'a.

Dar grozavu se resbuna acest'a asupra ei énsesi. Acestei cochetarîi desfrânate i se adauge în curénd invidi'a. Ea invidiéza dela tinerime placerea de viétia, bucurî'a, veselî'a, voiesce se opréca cu forti'a trecerea çilelor tineretiei, si prin acest'a se face de rîsu. În anii

aceia, în cari ar trebui s'o decoreze demnitatea, blând'a seriozitatea vietii, pacea binefacatòre şiesi si celora din giuru : ea se iritéza prin zedarnice încercãri d'a conservá ceea ce de multe ori nici odata n'a avutu.

Prin acèsta ea devine nerabdatòre, neîmpacata, dóra nenorocita, si ajunge la contrarul celeia ce sperá a ajunge.

Pe când barbatii se supunu cu placere catusiei de rose a naturalei pofti de a placé : ei fugu de figur'a schimosita a unei fiintie lipsita de farmecul femeiescu.

Si asiá darul lui Joe, conform vointiei sale, devine binecuvântarea si blastemul femeii, precum acela se întrebuintiéza.

U. FRANC.

P u n c i u.

Unu medicu a recomandatu unei dame tinere si bogate întrebuintiarea bãilor dela Karlsbad, si totu-odata i dete si o recomandaţiune pentru primu-medicul de acolo.

Dam'a erá curiósá sè cetésca ce scrie despre dèns'a medicul ei, deci frânse epistol'a.

Aceea suná astfel :

„Iubite colegu,

„Aducatòrea epistolei mele e o gâsca bogata, pe care deja mai de multe ori am ciupelit'o, dar nu întru atâta, cá sè nu-ti fi remasu si tie destul de ciupelitu ; ma te rogu sè-mi lasi si mie ceva, si nu uitá pe colegul teu . . .

N. N.“

*

— N'ai puté sè-mi împrumuti díece florini ?

— Ba puté, dar nu vreu.

— Dóra credi cá nu vreu sè ti-i rentorc ?

— Cum sè credu ? ! De voitu ai voi, înse — n'ai puté.

*

Junele X. cam prostanacu, nesciindu cum sè faca o scrisóre de amoru la o féta, cumperá unu stilu epistolaru. Citindu mai multe scrisori, în acèsta carte, dete de un'a care i conveniá. O copiá îndata si o tramise iubitei sale.

Dar fiindu cá si fet'a posedá aceeaşi carte, unde erá scrisórea cu respunsul, nu scrise amantului seu de cât acèsta :

„Am primitu scrisórea ta. Întórce fóia si vei gasi respunsul.“

*

Înainte a unei dómne, doi tineri voiau sè se paca-lésca unul pe altul, spre a o face se rîdia.

— Priviti, dómna, pe acestu june, — çise unul, — el nu este atât de prostu, pe cât l'arata mina sa.

— Într'atâta difera dènsul de mine, — çise celalaltu.

Cronic'a lunei.

Andrássy se duce ! Iéta evenimentul celu mai însemnatu al septemânei trecute. S'a anunçiatu si amu scrisu si noi de multu, cá starea dlui ministru de esterne se clatina, si iéta cá acea clatinare l'a si trêntitu. Caus'a caderii sale se çice a fi partid'a militara, cu care totu-de-una a statu pe picioru de resboiu, si care mai ales de când cu perderile cauate prin ocupatiunea întreprinsa cu trupe mici a Bosniei si Hertiegovinei, a lucratu pentru caderea lui. Andrássy si-a datu în scrisu dimisiunea, care a si fost primita de monarcu. Asiá dara dènsul nu mai e ministru de esterne, si nici nu mai ia parte la conducerea afacerilor. La finea lunei el va predá urmatorului seu oficiul partatu de optu ani.

Amicii lui respândesc scirea, că dânsul de buna voie se retrage, fiindu obositu cu lucrurile 12 ani, decând e ministru.

Ministeriul ungurescu a decisu, că de acuma înainte, în corespundintiele sale cu ministeriul comunu sè întrebuintieze limb'a unгурésca. Acésta se face, pentru că cè fia unu precedentu pe timpul, când dupa Andrásy ar urmá dóra unu ministru de esterne de alta naționalitate.

Datorî'a de statu a Ungariei. Abiá sânt doispre-diece ani decând s'a inauguratu er'a asiá numita constituționala a Ungariei, si de atunce, sub diversele guverne, datorî'a de statu s'a urcatu la 1440 de milioane. E de însemnatu, că cu caderea sistemii trecute nu numai nu s'a moștenitu nici o datorî'a, ci în cass'a tîerii se aflau înca bani.

Noul ministeru austriacu. Cabinetul austriacu al lui Stremayer, în urmarea caderii sale la alegerile din urma pentru senatul imperialu, si-a datu demisiunea, care a si fost primita de către monarcul. Maj. Sa a însărcinatu apoi fostul ministru de interne contele Taaffe cu compunerea noului cabinetu. Acest'a s'a si compusu si apoi denumitu, constâ din urmatorii membrii: Taaffe presiedinte, Stremayr justiția, Horst aperearea tîerii, Ziemialkovski fără portfoiu, Falkenhayn agricultura, Korb-Weidenheim comerciu, dr. Prazak (boemu) fără portfoiu; Taaffe va conduce si ministeriul de interne, Stremayr cel de culte, ier sîeful de secțiune Chertek va girá afacerile ministeriului de finanție. Acestu ministeru e compusu prin coalițiune.

Împacarea cu boemii este deja unu faptu îndeplinitu. Dânsii, dupa passivitate de mai multi ani, a decisu — pe bas'a unor învoielii — sè între în senatul imperialu. Ei saluta cu bucurîa noul ministeru, si de óra-ce nu sânt înca tóte portfoiurile ocupate, ei spera, că si Clam-Martinitz si Rieger vor puté sè între în ministeru.

Ocupațiunea Novi-Bazarului nu se va face în anul acesta. Asiá ni-o spunu semi-oficiósele. Caus'a amânării este, că cu focul din Seraievo a nimicitu tóta munițiunea si tóte pregatirile facute pentru trupele de ocupațiune.

Di V. Boerescu din Berlin a mersu la St. Petersburg, unde va urmá silintiele sale cu scopu de a ajunge, în cestiunea israelita, la o soluțiune care sè satisfaca pretensiunile cabinetelor europene, fără a vateamá interesele primordiale ale României.

Funcționarii din Basarabia. Guvernul României necontentitu primesce petițiuni din partea fostilor funcționari în Basarabi'a, de a li se redá funcțiunile pe cari le-au ocupatu sub guvernul român. Guvernul românu recunoscându că o datorî'a de a nu lasá pe drumuri funcționarii cari au serviciu facute într'unu modu onestu, publica însciintiare prin „Monitoru“, că în terminu de 30 zile toti aceia cari se afla înca în disponibilitate sè înainteze ministeriului petițiuni.

Derimarea forturilor dela Dunare s'a începutu, si — decumva putemu sè credemu informațiunilor venite din isvoru slavu — cele dela Silistria deja nu mai esistu. Asemene si la Ruscicu s'a începutu demolarea, si locul astfel căștigatu se va daruí orasiului, spre a se puté estinde.

Guvernul germanu, dupa cum scrie corespundintele diuarului „Pall Mall Gazette“ e aplecatu sè faca niște concesii României în privint'a emancipării evreilor. Represintantii din straintate ai României au aretatu toti, că sânt de a se învinge pedece fôrte mari si esecutarea fôrțiata a decisiunii congresului din Berlin ar produce turburări. În urmarea acesteia s'a

facutu propunerea, că deca Români'a va recunósce fără nici o reserva principiul de egalitate a celor dóue religiuni, crestina si israelita, în privint'a esecutării acestui principiu i se vor face concesii, mai ales ceea ce privesce pe evreii înmigrati si neasiedati înca în tîera; ier pentru aducerea în consonantia a dispozițiunilor nóue cu legile tîerii, sè i se acôrde unu terminu óre-care. Acesta propunere, se crede, va fi spriginita si de celelalte puteri.

Între Germani'a si Russi'a se dice, că s'au ivitu niște nentielegeri. Diuarele rusesci se plângu, că Bismarek ar fi însielatu pe rusi, si că pe când în față i asigurá de amici'a sa, în ascunsu ar fi datu svaturii dușmanilor Rusiei. Din asta cauza, ele svatuiescu că statul lor sè-si caute alta prietenî'a, si anume în Francia, care ar avé interese identice cu ale Rusiei. Ma unu diuaru anuncia, că Russi'a a si decisu sè faca patru forturi mari de către Germani'a.

Parlamentul englesu s'a prorogatu la 15 l. c. Mesagiul de tronu accentuésca, că rapórtele Engliterei față de straintate sânt fôrte amicabile.

Resboiul cu zulusii nu e înca terminatu chiar cu totul, dar nu mai póte durá multu timpu. Regele lor, Cetewajo, a tramisu unu parlamentar u la comandantul englesu, prin care a întrebatu crutiá-se-va vieti'a lui de cumva va capitulá? Respunsul a fost „da“.

Biserica si scola.

Instalarea noului episcopu de Gherla s'a facutu la 18 l. c. în cercu restrinsu. Ill. Sa parintele episcopu a sositu acolo în 16 l. c. sér'a fără preînsciintiare. Aceste ni le împartesiesce o depesia primita din Gherla; în nrul viitoru sperâmu a puté publicá o relatare mai detaiata.

Trup'a caletóre a elevilor școlei normale (preparandia) din Berladu a plecatu cu directorul seu dl I. Popescu în frunte marii dimineti'a din Brasiovu per pedes Apostolorum prin satele Ghimbavu, Codlea, Vulcanu si Tohanu la Zernesci, de unde s'a reîntorsu Vineri la 2 óre d. a. în Brasiovu. Pretutindenea tinerii au fost primiti cu mare caldura si ospitalitate de către poporațiunea româna. În Codlea s. e. se plângeau multe familii, de si mai sarace, că de ce nu le-au datu si lor câte unu elevu român u în gazda (cvartiru). În Vulcanu le-a eşitu înainte caletorilor totu poporul condusu de betrânul si vrednicul parocu Radoiu, care a salutat u pe elevi fôrte caldurosu. În Zernesci i-a întâmpinatu judele Penciu cu preotii si poporeni mai de frunte. Ací elevii au visitatu școl'a româna si în urma stabilimentul fabricei de hârtia. Asemenea au visitatu în tóte celelalte sate școlile si pe cele sasesci. La reîntórcere avura în Resnovu o primire deosebitu cordiala; zelosul invetiatoru dl Proca le-a procuratu îndata la toti cvartire si ia condusu pretutindeni îmbrășiosându-i cu cea mai mare amabilitate. Vineri dupa reîntórcere la Brasiovu s'au dusu toti pe la cvartirele lor. Sér'a li s'au pus u la dispozițiune baile de aburu si dupa ce se scaldara cu totii li s'a datu prin intervenirea par. protopopu Petricu o cina în sala de gimnastica. Dumineca vor cântá în coru în biserica si séra condusi de bravul lor profesor de musica dl Hasnasiu se vor produce în cântări. („Gaz. Tr.“)

Te-Deum. Ungurii din Oradea-mare au tînutu la 13 l. c., aniversari'a capitulațiunii dela Șir'a, Te-Deum pentru ostasii caduti în revoluțiunea din 1848/9. La acesta a asistatu unu publicu numerosu, în care si ampoiatiu dela comitatu si orasiu, capitlul r. cat., corpul oficirescu al honvedilor; la fine — dupa datina — s'a cântatu imnul naționalu „Szózat.“

DI Toma Sorbann, protopopu în Careii-mari, la 10 augustu a serbatu aniversari'a de 50 ani a preoției sale.

Ce e nou ?

Archiducele Albrecht la Sinaia a sositu la 12 l. c. dupa miédia la 5 ore. A fost primitu cu onorurile militare; principele Carol i-a aretatu cu acésta ocaziune câteva detașamente de trupe române; apoi a prânditu si a masu tota nóptea acolo, iér în diu'a următoare deminétia la 9 s'a innapoiatu la Brasóivu.

Cum se afla tat'a si mam'a? Moștenitorul de tronul Rudolf are datin'a sè conversezeze fôrte afabil cu soldatii. De unadi în Boemia s'a adressatu càtra unu voluntaru al càrui parinte ocupa o nalta demnitate de statu. Junele într'atâta se încuragiã prin afabilitatea moștenitorului de tronul, încât își permise a întrebã: „Dar tat'a si mam'a cum se afla?“ Moștenitorul de tronul se cam întunecã puțin, apoi respunse: „Conform scriilor din urma sositu la mine, Majestãtile Lor împeratul si împeratés'a se afla bine“. Voluntarul la acestu respunsu se spariã si i trecù curagiul.

Împeratés'a Rusiei a sositu la 15 l. c. în Heiligenberg lângã Jugenheim, si s'a instalatu în castelul de acolo. În diu'a următoare marele duce de Hessen a facutu visita împeratésiei. Ea e sãnetósa.

Casatori'a regelui Alfonso. Ex-regin'a Isabella a scrisu o epistola mamei principessei Cristina, în care o însciintéza de trist'a lovitura familiara, produsa prin mórtea ficeii sale, principess'a Maria del Pilar, sora a regelui Alfonso. Cu tóte aceste ex-regin'a spera, cã Don Alfonso, în consciintia datoriei sale, cã „crestinu si rege“, va suportã durerea sa si aceea nu va alterã îndeplinirea misiunii sale. Iéra din Madrid se scrie, cã acolo s'a începutu renovarea unei părți a palatului regescu, si mai ales despartiamântul de càtra Prado, se renovéza, în cari va siedé fiitórea soția a regelui. Lucrãrile se vor încheiã pâna la finea lui octomvre.

Serbarea „Arrogante“, despre care am fost amintitu într'unu numeru trecut a diuariului nostru, s'a tinutu la 20 l. c. pe insul'a „Margaretei“. Comitetul în frunte cu generalul Türri si-a datu tóta nisuintia, cã acésta serbare sè aiba unu reeșitu câtu de splendidu; ceca ce se si întemplã. Timpul frumosu de o parte, iér de alta parte mulțimea coadunata în capitala din tóte părțile tierii pentru a asistã la „Serbatórea Stului Stefan“ primul rege ungurescu, contribuirà multu, cã acésta serbare se fie pe cât de imposanta si stralucita, pe atât si de cercetata. Numerul óspetilor coadunati cu acésta ocaziune pe insul'a „Margaretei“ se urca la peste 15,000. Insul'a „Margaretei“ pe lângã frumsetia ei naturala, cu acésta ocaziune avea unu prospectu cu totul deosebitu. În diferitele puncte mai însemnate erau totu atât grupu mari de óspeti. Musicele, militara si țiganésca, dintre cari, cu ocaziunea descalecarei primului transportu de óspeti, cea prima se compunea 220 feciori, personalul celor 4 musice militare de aici, si cea din urma din 120 de ênsi, compusa din tóte bândile mai însemnate țiganesci din capitala; dupa ce la începutu cântara mai multe piese astfel întrunite, mai târdiu se despartira în grupu mai mici în diferitele părți a insulei. Cu deosebire grup'a, dintre ruine aretà ceva pitorescu. Arangiarea teritoriului dinaintea locuintei archiducelui Iosif, înfrumsetiarea lui cu mai multe sute de standarde francesci si unguresci, precum si cu mai multe mii de lampióne, erã farmecatorin. La 8 ore séra se tinu concertu, — la

care cei, cari s'au îngrigitu cu 2—3 zile mai înainte, au pututu se participe, iér altii nu, càci locu si bilete nu se mai capetau. Dupa concertu urmã balul, care asemenea fu fôrte cercetatu si splendidu, fãra înse de a fi omul în stare sè-l descrie mai de amenuntul, càci — dupa cum dice romãnul — acolo erã lumea si tier'a. Totu în diu'a aceea generalul Türri a datu în onórea óspetilor francesi: Laurençon, Gouzien, Rops si Lafond, unu prândiu socialu, la care au luat parte 60 persóne. Prândiul — în semnu de reminiscintia — s'a tinutu pe nai'a „Neptun“, care sub decursul prândiul în continuu a circulatu pe Dumare.

În privintia femeii-barbatu dela spitalul Brancovenescu din Bucuresci, amu mai aflatu din „Renascererea“ aceste: Mai întâin, individul în cestiune se numiã Anica si nu Luisa Müller, dupa cum a publicatu alte diare; este original din Fagarasi (Transilvania) si avea de barbatu pe unu ore-care chacagiu ungureanu. Dupa marturisirile facute de cei chiamati la instructiune se constata, cã erã barbatu, dar cu aplecãri femeiesci. Costumul erã femeiescu chiar dupa încuviintãrea medicului. Avea vârsta între 35 si 40 ani. Între obiectele ei s'a aflatu unu briciu, cu care se presupune cã se radea în tóte zilele si o lulea; apoi, obiecte feminine, precum, ace, cârlige, degetaru, etc. Numele ei erã Anica Boer, sub care primia si scrisori dela rudele ei de dincolo, începându cu: „soro Anico!“ etc. Femeia sergentului, care a recomandat'o intendantului dela Imprimeria Statului si acesta a angagiãt'o în serviciul dlui Nicolae Ionescu, a datu tóte aceste detaliuri procurorului, adaugându, cã ea scie cã femeia Anica erã barbatu, dar cã n'a spusu de tóma, cã nu va fi primita în serviciu si va muri de fóme. Cadavrului i s'a facutu autopsia la spitalul Colțiea constatându-se, cã individul suferiã de tubereule. Parchetul urmarese cestiunea la locul natalu al acestui ermafroditu.

Recladirea Seraievului. S'a înfiintiatu unu comitetu, care se svatuiesce despre cladirea din nou a orasiului Seraievo. Acestu comitetu a hotarîtu, cã mai întâin orasiul sè se mesure si apoi sè se împarta. Negutiatorii din Viena, Triest, Hamburg si Lipsia au deschisu creditu mari negutiatorilor din Seraievo.

Fómete în Banatu. Din satul Gataia se scrie, cã acolo si în giurul acela poporațiunea a ajunsu asiã dicându la sapa de lemn. Recolt'a a fost asiã de slaba, în cât unii economi nu si-au capetatu nici chiar seminția; nu s'a facutu nici grâu, nici seara, iér curuzul s'a uscatu cu deseversire. — La Moritzfeld o spaima atât de mare a cuprinsu pe locuitori, cã multi voiescu sè se mute în Serbi'a; iér din alte părți români voiescu (?!) sè se duca în Bosni'a. Si cu tóte aceste dãrile grele se scotu cu esecutiuni, încât bietul poporu în adeveru nu are alta scapare, decât sè se mute din acea parte nefericita a tierii.

Focu mare în Viena. La 14 l. c. deminétia la 7 ore în Viena a eruptu unu focu grozavu, care s'a escatu din pivnitia comerciantului Wittmann et comp. unde unu lucratoru s'a apropiatu cu lamp'a ardienda de unu butoiu de benzin, care a explodatu. Focul a dóu'a di se repeti, iérasi acolo, prin esplosiune. Multi ênsi au fost raniti. Pagubele sânt enorme. Fric'a poporațiunii a fost mare, càci s'a latitu vestea, cã în magazin se afla si dynamith.

Recolt'a în Turcia. O otarire a consiliului de statu si a consiliului de ministri din Turcia opresce esportul de cereale în vilaietul Bagdadului, din caus'a slabei recolte din anul acesta. („Rom.“)

L'a mușcatu șierpele. Fîl cantorului r. c. din P. Szöllös lângă Oradea-mare, N. V., studentu de teologie, țilele trecute se duse la padure și acolo întîndîndu-si mîna în o tufa, simți o mușcatura mica. Nici că-i pasă, căci cugetă că vr'o pasere l'a mușcatu, și ier își întinse mîna în tufa. Simtîndu de nou aceeași mușcatura, observă că aceea fu causata de un șierpe. Acea mîna a tinerului e umflata și negrita; se aștepta chiar mórtea lui.

O otravitóre a statu la 11 l. c. înaintea tribunalului din Aix în Franța. Numele ei e Baptistina Ferret, și se trage din Lambeciu. A capetatu educațiune buna. Ieta și lista' peccatorilor sale: A otravitu pe unchiul barbatului ei, pe unu bolnavu concrediutu îngrigirii sale, și în urma si pe barbatul ei, pe toti cu arsenicu. La cele două casuri prime, prin comportarea ei gelnică a delaturatu suspițiunea, dar la celu din urma fu prinșă.

Més'a lui Napoleon III, pe care acest'a a subscrisu la St. Cloud în lun'a lui iuliu 1870 declarațiunea de resboiu în contra Prusiei, a ajunsu în posesiunea museului din Berlin. E rotunda, din lemnu de eben, în mijlocu verde, la margini aurita. Pe ea se afla și siese tablouri de mosaicu.

Ex-împeratés'a Eugenia voiesce să se mute în Stiria-de-sus. Acésta se deduce de acolo, că niște agenti ai ei au începutu să facă pasi pentru cumperarea castelului Watterberg din Knittelfeld al baronului Scheszler-Herzinger. Negotațiunile promitu unu rezultatu bunu.

Sórtea unei coróne. Pap'a Leo XIII a tramisu o corónă de auru regelui Menelic din Soa (Abisinia) de miédiadi, care totu-de-una a primitu afabil pe misionarii catolici. Înse pe cale o sementia selbatica a ucisu pe tramisul papei și a luat delă densus corón'a. Asiá dara regele selbatecilor si-a căștigatu usioru o corónă sântita de Pap'a.

Sciri scurte. Sporu raru s'a produsu de curênd în comun'a Gasi, guvernamentu Peusa în Rusia; o țieranca, anume Maria Petrowa, a nascutu de odata cinci prunci, 4 baeti și o fetitia; trei au muritu îndata, doi în diu'a urmatóre. — **La Dobritinu** unu pecurariu se uită cum jucă ursul condusu de unu italianu; de odata ursul sarî în turm'a pecurarului, și spintecă o óia. — **Di George Baritiu** are unu nou procesu de pressa, care se va pertractă la 3 sept.; acestu procesu e intentatu pentru publicarea unor documinte istorice în „Transilvania“. Mare secatura! — **În Berlin** s'a formatu unu comitetu pentru ajutorarea nefericitorilor din Seraievo. — **La Oradea-mare** se vor face în curênd mari eserecție militare, și fiindu că ostasi nu încapu în casarma, ei si-au facutu corturi pe malul Crisului, la Fúzes, și acolo petrecu. — **Universitatea din Athena** a onoratu pe Gambetta cu diploma de dr. de filosofia. — **Di dr. Augustinu Dumitreanu** fu denumitu în țilele trecute de medicu asistentu la spitalul „Rokus“ de aici. — **Fulgerul** a tresnitu septemân'a trecuta tocmai în momentul acela pe unu actoru din Elveția, când acesta, în rolul Edgard, blastemă pe Lucia. — **Gabr. Várady** a declarat u alegatorilor sei în Tecső la 15 l. c. că își depune mandatul de deputatu și va retrage din aren'a politica. — **Scumpirea cartofilor** a produsu rescóla în orasiul Meningen în Flandria de apusu; a trebuitu să întervina putere armata, cu care ocașiune doi cetățieni au mu-

ritu. — **În otarul Șirfiei** s'a gasitu cadavrul unui omu din Micalaca, într'o stare fôrte înspaimentatóre, capul eră cu totu taiatu de corpu. — **În Bulgaria** a și începutu să apara unu diuaru în limb'a germăna, spre a respândi acolo civilisațiunea. — **În baile de sare de la Vielicica** ierasi a începutu să petrunđa apa; unu consiliariu din Viena a plecatu îndata în fața locului să iele mesuri pentru delaturarea pericolului. — **Naceviciu**, ministrul de finace al Bulgariei, a fost cândva negustoru în Viena, dar din caus'a geschäftelor rele a trebuitu să liquidez. — **În muntii Transilvaniei** în septemân'a trecuta a ninsu.

Ghicitura.

— De P. V. —

Din urmatórele silabe să se formeze 6 cuvinte, a căror litere inițiale cetite de sus în jos dau numele unui beleduce renumitu al vechilor romani, ier cele finale cetite de jos în sus dau numele ucigatoriului acelu d'ântaniu:

küb, au, ge, ti, art, nu, ues, bor, eu, rus, ra, stu, ru, cy.

1. Unu rege al Persilor vechi; 2. unu nume barbatescu; 3. o regina decapitata; 4. unu metalu fôrte pretiuit; 5. unu orasiu în Prussia; 6. unu orasiu în Turcia.

Terminul de deslegare e 4 septemvre. Cá totu-de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturii de semne din nr. 55:

Flórea 'n câmpu când vestediescu,

Alt'a 'n locu-i înflorece;

Dar în peptul omenescu

Florile când vestediescu,

Cade rou'a însedaru,

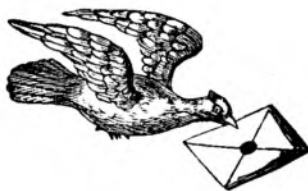
Alte 'n locu nu mai resaru.

Matilda Cugler.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele: Emilia Popu n. Marcusiu, Iuliana Frorianu, Maria Popescu, Elena Macsimilianu, Elena Popovicu, Ida Mladinu, Elena și Aurelia Boeriu, Ioana Veresiu n. Iodi, Elena Zacharia n. Daminescu, Aloisia Tiarina, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Sofia Peovicu, Elisa Popovicu, Dragina Mera, Rosa Bozanciu n. Bojinca, Ana Beleiu n. Munteanu, Amalia Cristianu, Maria Moldovanu, Emilia Popescu, Zoe Dimbu, Minodora Micsiunescu, Cleopatra Zernestiant, și dl Aureliu Draganu.

Premiul Pa căștigatu dsiór'a Minodora Micsiunescu în Husi.

Post'a Redacțiunii.

Seraievo. Multiamita. Dar a sositu târdiu pentru a o pute întrebuintă. — Mai bine pe scurtu, dar la timpul seu, ast'a e devis'a noastră.

Sátoralja-Ujhely. Așteptămu cele promise.

Dne G. P. în C. I vom face locu cât mai curênd, de si de

aceste avemu multe la dispozițiune

Dsiórei A. M. în G. Multiamita pentru zelul de respândire al foi noastre. Dilele aceste veti primi cele comandate.

Dsiórei E. M. în B. În privinti'a acest'a n'ati pututu dubitá nici unu momentu.

Paris. V. Mai sânteti acolo? N'amu primitu nimica din cele cerute. Ve rugămu însciintiati-ne!

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.